

सरित्पतिः, पुं. (सरितां पतिः ।) समुद्रः ।
इत्यमरः १।१२०।१। (यथा, भागवते ५।१७।७।
“ एवं माल्यवच्छिखरान्निष्यतन्नी तत उपरत-
वेगा केतुमालमभि वन्दुः प्रतीचां दिशि सरित्-
पतिं प्रविशति ॥”)

सरित्पान्, [तु] पुं, (सरितः सन्वस्येति । सरित् +
पान् । मस्य वः ।) समुद्रः । इति केचित् ॥

सरित्सुतः, पुं, (सरितो गङ्गायाः सुतः ।) भीष्मः ।
गङ्गापुत्रत्वात् ॥

सरितांनाथः, पुं, (सरितां नदीनां नाथः । अलुक्
समावः ।) समुद्रः । यथा,—

“ लं देव सरितांनाथ । लं देव सरितां वरे ।
उभयोः सङ्गमे खाला मुञ्चामि दुरितानि वै ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वे गङ्गासागरस्नानमन्त्रः ॥

सरिताम्पतिः, पुं, (सरितां पतिः । अलुक् समावः ।)
समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कुमारे ।
२ । ३७ ।

“ तस्योपायनयोग्यानि रत्नानि सरिताम्पतिः ।
कथमप्यम्भसामन्तः आनिष्यन्तेः प्रतीच्यते ॥”)

सरिहरा, स्त्री, (सरित्पु वरा श्रेष्ठा ।) गङ्गा ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते १।१६।८।

“ महाभिषस्तु तं दृष्ट्वा नदी धैर्याक्षुत्तं वृषम् ।
तमेव मनसाध्यायन्तुपावर्तन्त्सरिहरा ॥”

नदीश्रेष्ठे, त्रि । यथा, महाभारते १।७८।६।
“ सा तमभिसमं विप्रमनुषिन्धु सरिहरा ।
श्रुतधा विदुता यस्माच्छतद्विरिति विश्रुता ॥”)

सरिनाथः, पुं, (सरितां नाथः ।) समुद्रः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

सरिमा [न] पुं, (सरतीति । स + “ङ-ञ-ध-ञ-
भृभ्य इमनिच् ॥” उभा० १।१४७ । इति इम-
निच् ।) गमनम् । वायुः । इत्युणादिकोषः ॥

सरिलं, स्त्री, (सलिलम् । रलयोरैक्यात् लस्य रः ।)
सलिलम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

सरिषपः, पुं, (स्र गतौ + अपः युगागमश्च । ततः
घृषोदरादित्वात् साधुः । इत्युणादिकीकायां
उल्लूकदत्तः । ३ । १४१ ।) सर्षपः । इति त्रिका-
ण्शेषः ॥

सरी, स्त्री, (सरि + कृदिकारादिति वा ङीष् ।)
निर्भरः । इति भरतद्विरूपकोषः ॥

सरीक्षपः, पुं, (कुटिलं सर्पतीति । स्रप् + यद्
लुक् + पचाद्यच् ।) सर्पः । इत्यमरः १।१८।७।
(यथा, महाभारते ३ । २ । ३ ।

“ वनश्च होषवहुलं बहुशालसरीक्षपम् ।
परिलोषश्च वो मन्थं ध्रुवं तत्र भविष्यति ॥” ७॥

सरीक्षे, त्रि । इति खामी ॥ यथा, भागवते ।
५ । १८ । २७ ।

“ पातुं न श्रेष्ठिपदश्चतुष्यदः ।
सरीक्षेपं स्थायु यद्गृहं ह्यस्यते ॥”)

सरः, पुं, (स्र + उन् ।) तुसरः । खड्गमुसुष्टिः ।
इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥

सरः, त्रि, (स्र + उन् ।) स्रष्टाः । इति भूरि-
प्रयोगः ॥

सरूपः, त्रि, (समानं रूपं यस्य । “ ज्योतिर्जन-
पदेति ॥” ६ । ३ । ८५ । इति समानस्य सः ।)
सदृशः । समानरूपः । इति जटाधरः ॥ (यथा,
सुखकोपनिषदि । २ । १ । १ ।

“ यथा सुदीप्तात् पावकात् विस्फुलिङ्गाः
सदृशशः प्रभवन्ति सरूपाः ।

तथाक्षराद्विधाः सोम्य भावाः
प्रजायन्ते तत्र चैवापि यन्ति ॥”)

सरूपता, स्त्री, (सरूपस्य भावः । तल् । टाप् ।)
समरूपत्वम् । तुल्यता । सरूपशब्दात् तपत्व-
येनापा नियन्ता ॥

सरोजं, स्त्री, (सरसि जायते इति । जन + ङः ।)
पद्मम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कुमारे ।
५ । २७ ।

“ सुखेन सा पद्मसुगन्धिना निशि
प्रवेपमानाधरपत्रप्रोभिना ।

तुषारवृष्टिचतपद्मसम्पदां
सरोजसन्धानमिवाकरोदपाम् ॥”)

सरोवरजाति, त्रि ॥

सरोजम्, [न] स्त्री, (सरसः जन्म उत्पत्तिर्यस्य ।)
पद्मम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सरोजिनी, स्त्री, (सरोजानि सन्वस्यामिति ।
सरोज + “ पुष्करादिभ्यो ङीष् ॥” ५ । २ । १३५ ।

इति ङीष् ।) कमलाकरः । पद्मम् । इति
मेदिनी ॥ पद्मसदृहः । इति रत्नमाला ॥
(यथा, साहित्यदर्पणे । १० । ७०३ ।

“ निरुगंसौरभोद्भूतान्तभृङ्गसङ्गीतप्राणिनी ।
उदिते वासराधौषे स्मैराजनि सरोजिनी ॥”)

सरोजी, [न] पुं, (सरोजं उत्पत्तिस्थानत्वेनाख्य-
स्येति । ङीष् ।) ब्रह्मा । इति शब्दरत्नावली-
त्रिकाण्शेषौ ॥

सरोतसवः, पुं, (सरे सरोवरे उत्सवो यस्य ।)
सारसपक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥

सरोधः, त्रि, रूढः । रोधेन सह वर्तमानः । इति
बहुव्रीहिसमासनिघन्तः ॥

सरोदट, [ह] स्त्री, (सरसि रोहतीति । रूढ +
क्तिप् ।) पद्मम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सरोरुहं, स्त्री, (सरसि रोहतीति । रूढ + कः ।)
पद्मम् । इति रत्नमाला ॥ (यथा, भागवते ।
१ । १५ । २८ ।

“ एवं चिन्तयतो जिष्णोः क्षणपादसरोरुहम् ।
सौहार्दनातिगाढिनं प्रान्तासौहमला मतिः ॥”)

सरोरुहासनः, पुं, (सरोरुहमासनं यस्य ।) ब्रह्मा ।
इति हेमचन्द्रः ॥

सरोवरः, पुं, (सरःसु वरः श्रेष्ठः पद्माकरत्वात् ।)
जलाशयविशेषः । (यथा, भागवते । ८।२।२१ ।

“ तत आदाय सा राज्ञा जिप्ता राजन्
सरोवरे ।

तदाहृत्वात्मना सोऽर्थं महाभीनोऽन्ववर्द्धन ॥”)

तत्प्रायः । पद्माकरः २ कासारः ३ तडागः ४
तडाकः ५ तटाकः ६ सरसः ७ सरसी ८
सरः ९ सरम् १० सरकम् ११ । इति शब्द-

रत्नावली ॥ तल्लक्षणादि पुष्करिणीशब्दे
द्रष्टव्यम् । तस्य जलगुणाः सरःशब्दे द्रष्टव्याः ॥
सर्कः, पुं, वायुः । मनः । प्रजापतिः । इति संक्षिप्त-
सारोणादिवृत्तिः ॥

सर्गः, पुं, (स्र्ज् + चण् ।) स्वभावः । निर्मोक्षः ।
(यथा, महाभारते । १३ । १६२ । ३५ ।

“ राजमार्गे गर्वा मध्ये धान्यमध्ये च घन्मिषः ।
नोपसेवन्ति राजेन्द्र सर्गं मन्त्रपुरीषयोः ॥”)

निश्चयः । (यथा, रघुः । ३ । ५१ ।

“ गृह्यात् शब्दं यदि सर्गं यद्ये
न खल्वनिर्जितं रघुं कर्तुं भवान् ॥”)

अध्यायः । (यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । ५५६ ।
‘ नातिखल्पा नातिदीर्घाः सर्गा अष्टाधिका
इह ॥”)

स्रष्टिः । इत्यमरः । ३ । ३ । २२ ॥ (यथा,
मनुः । १ । २६ ।

“ हिंसाहिंसे ऋदुक्रूरे धर्माधर्मावृतावृते ।
यद्यस्य सौन्दर्यात् सर्गं तत्तस्य स्वयमाविशत् ॥”)

संसारः । यथा, गीतायाम् । ५ । १६ ।

“ इहैव तैर्जितः सर्गो येषां सान्धे स्थितं मनः ॥”)

सोहः, उल्लाहः । इति मेदिनी ॥ अयुमतिः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ * । सर्गविवरणं यथा,—

“ अद्याकृतगुणचोभात् महतस्विरुतोऽहम् ।
भूतसृष्टीन्त्रियाधानां सम्भवः सर्ग उच्यते ॥”

इति श्रीभागवतम् ॥

नवधासर्गो यथा,—

“ सर्गो नवविधस्तस्य प्राकृतो वैकृतस्तु यः ।
कालद्रव्यगुणैरस्य त्रिविधः प्रतिबन्धकः ॥

आद्यस्तु महतः सर्गो गुणवैषम्यमात्मनः ।
द्वितीयस्तस्य यच्च द्रव्यज्ञानक्रियोदयः ॥

भूतसर्गसृष्टीयस्तु तन्मात्रो द्रव्यशक्तिमान् ।
चतुर्थं ऐन्द्रियः सर्गो यस्तु ज्ञानक्रियात्मकः ॥

वैकारिको देवसर्गः पञ्चमो यन्मयं मनः ।
षष्ठस्तु तमसः सर्गो यस्त्वदुद्दिलतः प्रभोः ॥

षड्भिमे प्राकृताः सर्गा वैकृतानपि मे श्रेष्ठ ॥
रजोभाजो भगवतो लौकेयं हरिमेधसः ॥

सप्रमो मुख्यसर्गस्तु षड्विधस्तस्युपाश्च यः ।
वनसल्योऽधिलतात्वकुसारा वीरुधो हमाः ।

उत्स्रोतसक्तमः प्राया अन्तःसर्गा विप्रेषिण्यः ।
तिरश्चामरमः सर्गः सोऽष्टाविंशद्विधो मतः ॥

अविदो भूरितमसो ब्राह्मणा हृदवेदिनः ।
गौरजो महिषः कृष्णः शूकरो गवधो रुहः ॥

द्विप्रपाः पद्मवर्धमे अविदुश्च सक्तम ।
खरोऽश्वोऽश्वतरो गौरः शरभश्चमरी तथा ॥

एते चैकप्रपाः चतः श्रेष्ठ पञ्चनखान् पश्यन् ।
न्या श्रमालो टको यानो मारुतः प्रशुप्रसक्तौ ॥

सिंहः कपिर्गजः क्रुष्णी गोघा च मकरादयः ।
कङ्कयप्रवकश्च्येनभासभक्षकवर्हिण्यः ॥

हंससारसचक्राङ्काकोलकादयः खगाः ।
अर्वाकस्रोतस्तु नवमः चत्तरकविधो वृषाम् ॥

रजोऽधिकाः कर्मपरा दुःखे च सुखमानिनः ।
वैकृताख्य एवैते देवसर्गश्च सक्तम ॥